

Saa vidt jeg forstod den første ærede Taler (Niels Rasmussen), var det hans Mening, eller det kunde i alt Fald udtydes saaledes, at han havde Lyst til at se et Forslag om Posthusets Omdannelse til Telegrafstation samtidig med, at man behandlede det foreliggende Forslag i Udvalget, for at man kunde faa det hele færdigt paa een Gang eller i hvert Tilfælde faa noget Syn paa, hvorledes det skulde ordnes. Hvis man, som Tilfældet er med mig, er paa det rene med, at den Ordning, her foreslaas, af Postvæsenet er god og forsvarlig, forekommer det mig ikke, at vi behøve at vente for at se et Forslag om det gamle Posthus' Omordning til Telegrafstation. Vi staa jo til den Tid med frie Hænder, og det er rigtigt, som man ogsaa har sagt i Folketinget, at der ved Vedtagelsen af det foreliggende Forslag ikke involveres det mindste om, hvorledes man vil stille sig til et eventuelt Forslag om en ny Telegrafstation. Jeg vilde nødtigt have, at disse to Ting skulde sammenkobles.

Jeg er ganske enig med de to ærede foregaaende Talere i, at vi bør værne om den Del af det gamle Posthus, der har arkitektonisk Betydning. Det tror jeg, at saavel dette Ting som det andet Ting og alle i og for sig ere enige om. Men noget andet er, at der i Virkeligheden er saa stærk Trang til at faa en Ordning af Postforholdene, at jeg meget skal anbefale, at man, naar denne Sag gaar til et Udvalg, der fremskynder Behandlingen saa meget som muligt og ikke afventer yderligere Forslag om en mulig Ordning af Telegrafvæsenet. Jeg skal derfor anbefale Forslaget til hurtig Fremme.

Christiansen: I Modsætning til forrige Gang, da vi havde Spørgsmaalet om en Telegrafbygning paa Dagsordenen, møder jo dette Forslag frem fra Folketinget med fuld Samstemighed fra de forskellige Partier. Medens jeg blev lidt betænkelig ved at høre de Udtalelser, der faldt fra det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen), blev jeg paa den anden Side betydelig beroliget ved at høre den sidste ærede Talers (Rottbøll) uforbeholdne Udtalelser, som jo give Haab om, at denne Sag ogsaa hurtig vil blive ført igennem i dette Ting. Der er derfor ikke Anledning for mig til at komme med nogen længere Udtalelse. Jeg vil kun i Anledning af den Henstilling, som det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen) rettede til Ministeren om, at der ved Op-

førelsen af Bygningen blev taget det størst mulige Hensyn til Anvendelsen af dansk Materiale og danske Arbejdere, sige, at det er man vel enig om fra alle Sider i dette Ting, ligesom Spørgsmaalet jo ogsaa har været fremme i det andet Ting. Jeg vil kun yderligere udtale den Forventning, at man ikke alene vil tage dette Hensyn, men at man ogsaa af Hensyn til Situationen i Byen vil forstaa, at det har den største Betydning, at Arbejdet fremmes saa hurtigt, som det paa nogen Maade kan lade sig gøre, og jeg er derfor ganske naturligt en Modstander af, at man nu skulde give sig til at eksperimentere og forsøge, om man ved Hjælp af andre Arkitekter osv. kunde presse den kalkulerede Byggesum ned.

Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Johansen), der jo sluttede sig til Lovforslaget, kom i øvrigt med nogle Bemærkninger om, at han saa Fremtiden i Møde med nogen Betænkelighed, idet Millionerne rullede temmelig rask ud af Statskassen. Det ærede Medlem henviste til Tingenes Beslutninger fra i Fjor om de mange Jernbaner, til Broen over Masnedsund, som foreligger nu i Aar, og til Esbjerg Havn, som ligeledes endnu er til Behandling paa Rigsdagen, og sluttelig sagde det ærede Medlem, at foruden disse store Ting, som andrage mange Millioner, vide vi ogsaa, at vi skulle have en Ordning af vort Forsvarsvæsen. Jeg tror, at det vilde være lidt farligt, om man af Hensyn til det sidste, det ærede Medlem nævnedes, vilde begynde at vise Betænkelighed, saa snart der er Tale om at udføre produktive Foretagender i vort Land. Alt det, vi hidtil have beskæftiget os med, Baner, Broen, Havneanlæg o. l. og nu i dette Tilfælde Postgaarden, er produktive Ting, som det er ganske forsvarligt at anvende Statens Penge til. Derimod er det jo ikke givet, at vi, som det ærede Medlem forudsatte, skulle have Forsvarssagen ordnet, i hvert Tilfælde ikke paa den Maade, som det foreligger i Øjeblikket. Derom skulle jo forhaabentlig Vælgerne have Lov at udtale sig. Jeg henstiller derfor, at man ikke blander disse Betragtninger ind og af den Grund kommer ind paa Sparsommelighedsteorier, naar det gælder om Foretagender som dem, der her er Tale om.

Som sagt, jeg henstiller ligesom det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, at denne Sag nyder hurtig Fremme til Gavn for Postvæsenet, saaledes at Bygningen maaske kan blive færdig samtidig med Hovedbanegaarden, og Driften kan blive god, ikke alene af Hensyn til denne Bys